

خلاصه ای از زندگی نامه بتهوون

وان بتهوون (متولد ۱۶ دسامبر ۱۷۷۰ - فوت ۲۶ مارس ۱۸۲۷) یکی از موسیقیدانان برجسته آلمانی بود که بیشتر زندگی خود را در وین سپری کرد. وی یکی از بزرگ‌ترین و تأثیر گذارترین شخصیت‌های موسیقی در دوران کلاسیک و آغاز دوره رومانیک بود. بتهوون به عنوان بزرگ‌ترین موسیقیدان تاریخ همیشه مورد ستایش قرار گرفته. آوازه او موسیقیدانان، آهنگسازان، و شنوندگانش را در تمام دوران تحت تأثیر عمیق قرار داده. در میان آثار شناخته شده وی می‌توان از سنثونی نهم، سنثونی پنجم، سنثونی سوم، سونات پیانو پاتتیک، مهتاب و هامرکلاویر، اپرای تیدلیو و میسا سولمنیس نام برد.

بتهوون در شهر بن آلمان متولد شد. پدرش یوهان وان بتهوون اهل هلند (ثلاندر آن زمان) بود و مادرش ماگدالنا کتوتریچ وان بتهوون تبار اسلاو داشت.

اولین معلم موسیقی بتهوون پدرش بود. پدرش یوهان یکی از موسیقیدانان دربار بن بود. او مردی الکلی بود که سعی می‌کرد بتهوون را به زور کتک، به عنوان کودکی اعجوبه همانند موتزارت به نمایش بگذارد. هر چند استعداد بتهوون بزودی بر همه آشکار شد.

گرثت.

همچنین بتهوون تحت حمایت مالی شاهزاده اتلثکتور (همان درباری که پدرش در آن کار می‌کرد) قرار گرفت. بتهوون در سن ۱۷ سالگی مادر خود را از دست داد و با درآمد اندکی که از دربار می‌گرفت مسئولیت دو برادر کوچک‌ترش را بر عهده داشت.

بتهوون در سال ۱۷۹۲ به وین نقل مکان کرد و تحت آموزش ژوزف هایدن قرار گرفت. ولی هایدن پیر در آن زمان در اوج شهرت بود و به قدری گرتتار، که زمان بسیار کمی را می‌توانست صرف بتهوون بکند. به همین دلیل بتهوون را به دوستش یوهان آلبرشت‌برگر معرفی کرد. از سال ۱۷۹۴ بتهوون به صورت جدی و با علاقه شدید نوازندگی پیانو و آهنگسازی را شروع کرد و به سرعت به عنوان نوازنده چیره‌دست پیانو و نیز کم‌کم به عنوان آهنگسازی توانا، سرشناس شد.

بتهوون بالاخره شیوه زندگی خود را انتخاب کرد و تا پایان عمر به همین شیوه ادامه داد: به جای کار برای کلیسا یا دربار (کاری که اکثر موسیقیدانان پیش از او می‌کردند) به کار آزاد پرداخت و خرج زندگی خود را از برگذاری اجراهای عمومی و فروش آثارش و نیز دستمزدی که عده‌ای از اشراف که به توانایی او پی برده بودند و به او می‌دادند، تأمین می‌کرد.

زندگی او به عنوان موسیقیدان به سه دوره «آغازی»، «میانی» و «پایانی» تقسیم می‌شود:

در دوره آغازی (که تقریباً از سال ۱۸۰۲ آغاز می‌شود) کارهای بتهوون تحت تأثیر هایدن و موتزارت بود، در حالی که در همان زمان مسیرهای جدیدتر و به تدریج دید وسیع‌تری در کارهایش را کشت می‌کرد. بعضی از آثار مهم وی در دوران آغازی: سنثونی‌های شماره ۱ و ۲، شش کوارتت زهی، دو کنسرتو پیانو، دوازده سونات پیانو (شامل سوناتهای مشهور پاتتتیک و مهتاب).

دوران میانی کمی بعد از بحران روحی بتهوون به علت کری آغاز شد. آثار بسیار برجسته‌ای که درون مایه اکثر آنها شجاعت، نبرد و ستیز است در این دوران شکل گرفتند. این آثار بزرگ‌ترین و مشهورترین آثار موسیقی کلاسیک را شامل می‌شود. آثار دوره میانی: شش سنثونی (شماره‌های ۲ تا ۸)، سه کنسرتو پیانو (شماره‌های ۳ تا ۵) و تنها کنسرتوی ویولن، پنج کوارتت زهی (شماره‌های ۷ تا ۱۱)، هفت سونات پیانو (شماره‌های ۱۳ تا ۱۹) شامل سوناتهای والدشتاین و آپاسیوناتا، و تنها اپرای بتهوون «فیدلیو».

دوره پایانی تعالیت‌های بتهوون در سال ۱۸۱۶ آغاز شد. آثار دوران

ستایشند و آنها را می‌توان عمیقاً متشکرانه و بسیار بیانگر سیمای شخصی بتهوون توصیت کرد. همچنین بیشترین ساختار شکنی‌های بتهوون را در آثار این دوره می‌توان یافت (به طور مثال، کوارتت زهی شماره ۱۴ در دو دیژز مینور دارای ۷ موومان است، همچنین بتهوون در آخرین موومان سنثونی شماره ۹ خود از گروه کتر استتاده کرده). آثار برجسته این دوره: سونات پیانوی شماره ۲۹ هامرکلاویر، میسا سولمنیس، سنثونی شماره ۹، آخرین کواتت‌های زهی (۱۲ - ۱۶) و آخرین سونات‌های پیانو (۲۰ - ۳۲). بتهوون در این زمان شنوایی خود را به طور کامل از دست داده بود.

بتهوون را اینچنین توصیت می‌کند: «برترین ذهن در کل بشریت.»»

بتهوون بیشتر اوقات با خوبشاونندان و بقیه مردم نزاع و به تلخی برخورد می‌کرد. شخصیت بسیار مرموزی داشت و برای اطرائیاناش به مانند یک راز باقی ماند. لباسهائیش کثیت و به هم ریخته بود. در آپارتمانهای بسیار به هم ریخته زندگی می‌کرد. بسیار تغییر مکان می‌داد. طی ۳۵ سال زندگی در وین حدود چهل بار مکان زندگی‌اش را تغییر داد. در معامله با ناشرانش همیشه بی‌دقت بود و اکثر اوقات مشکل مالی داشت.

<http://www.jokerkhob.blogfa.com/>
<http://www.bartarinblog.blogfa.com/>